

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A bíróság ügyvéd (.....) által képviselt Kft. (.....)
felperesnek-, ügyvéd (.....) által képviselt Zrt. „f.a.”
(.....) alperes ellen kártérítés iránti perében nyilvános meghozta és kihirdette az
alábbi

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az alperes viszont keresete alapján kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 6.839.703,- (Hatmillió-nyolcszázharminckilencezer-hétszázhárom) Ft-ot és ezen összegnek 2005. év október 1. napjától a kifizetés napjáig terjedően a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatát, valamint 7 %-os késedelmi kamatot.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az állam külön felhívására fizessen meg 866.000,- (Nyolcszázhatvanhat-ezer) Ft elsőfokú és 900.000,- (Kilencszáz-ezer) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 800.000,- (Nyolcszáz-ezer) Ft első és másodfokú perköltséget, az ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéltáblának címzett, a Nógrád Megyei Bíróságnál (2660 Balassagyarmat, Köztársaság tér 4.) írásban 3 példányban illetékköteles fellebbezést lehet benyújtani.

A megyei bíróság tájékoztatja a feleket, hogy -a Pp. 73/A. §-a alapján- a Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a fellebbező fél részére a jogi képviselet kötelező.

Tájékoztatja a bíróság feleket, hogy a fellebbezési eljárásban a Pp. 256/A §. (1) bekezdés b./-d./ pontjaiban felsorolt esetekben is tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján, a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s :

A bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 2002. július 12-én adásvételi szerződést kötött eladóval a szerződés mellékletét képező kimutatásban felsorolt 200.1917 m² területű szántóföldön lévő lábon álló termésre, 2.000.000 forint vételár ellenében; rögzítették, hogy 160 ha-on napraforgó, 40 ha-on lucerna van. Az eladó szavatolta az adásvétel tárgyának igénymentességét, valamint azt, hogy a termőföldek kizárólagos használati joga – mely haszonbérleti szerződéseken alapul – őt illeti.

A felperes a szerződéskötést követően, a terület előkészítése után, annak egy részén napraforgó betakarítást végzett, ennek következtében birtokvita alakult ki a peres felek között. A birtokvitában az alperes birtokvédelmi kérelmét ajegyző elutasította; a jegyző határozatának megváltoztatása iránt előterjesztett kereseti kérelmét a Városi Bíróság/2002/16. számú ítéletével elutasította, ezen határozatot a Bíróság/2003/3. számú ítéletével helybenhagyta.

A jegyzői határozat ellenére az alperes – visszautasítva a felperes közösen ellenőrzött betakarításra vonatkozó javaslatát – napraforgótermés betakarítást végzett, és a terményt elszállította.

A felperes 2004. február 4-én az elsőfokú bírósághoz keresetet terjesztett elő az alperessel szemben; a/2004. számon folyamatban lévő perben 9.422.957 forint kártérítés és járulékai megfizetésére támasztott igényt, hivatkozva arra, hogy az alperes a jogellenes betakarítással a Ptk. 339. §-a szerint kárt okozott.

A felperes 2005. április 13-án növényvédő szereket rendelt meg az alperestől, melyeket 2005. április 21-én, valamint 2005. április 27-én vett át.

Az alperes a 2005. április 21-én átadott növényvédő szerek ellenértékéről, 3.734.703 forintról M05-00076 sorszámon, 2005. május 12-i fizetési határidejű, a 2005. április 27-én átadott áru ellenértékéről, 3.105.000 forintról M05-00086 sorszámon, 2005. május 24-i fizetési határidejű számlát állított ki.

A felperes a számlákat nem egyenlítette ki; 2005. május 17-i levelében a számlakövetelésbe beszámította az alperessel szemben kártérítés jogcímén fennálló, a Bíróság előtt folyó perben érvényesített 7.593.707,-

forint és járulékai követelését, közölve, hogy ezzel a számlatartozás kiegyenlítést nyert.

Az alperes 2005. május 26-án fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a felperessel szemben; az ellentmondás folytán perré alakult/2005. számú perben előterjesztett keresetében 6.839.703 forint számlatartozás és az egyes számlaösszegek után a teljesítési határidő lejártától számított törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni a

felperest a Ptk. 201. § (1) bekezdése és 298. § a), b) pontja alapján, hivatkozva arra, hogy a megrendelt áru átvétele folytán a felperes annak ellenértékét megfizetni tartozik.

A felperes követelés megszűnésére vezető beszámításra alapított védekezését elutasítva az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adó ítéletet hozott; a fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla/2006/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság...../2005/10. számú ítéletét a beszámításra előadott védekezés megalapozatlan elutasítása folytán hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A/2006. számon újra indult perben az elsőfokú bíróság/2006/8. számú végzésével egyesíteni rendelte az eljárást az ugyanazon bíróság előtt/2004. ügyszámon folyamatban lévő perhez.

Az egyesített/2007. számú perben a felperes a kárigényét - a lefolytatott igazságügyi szakértői bizonyítás figyelembevételével - módosítva, az alperes a számlakövetelését a/2005. számú perben előterjesztettek szerint tartotta fenn.

A felperes a módosított keresetében - a 2009. december 10-i tárgyaláson pontosítva a 2009. október 20-i beadványában foglaltakat - 1.616.542 forint és annak 2005. május 21-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy 2002. szeptember 15-én 6.560.831 forint követelése állt fenn, annak késedelmi kamata a 2005. május 20-i beszámítás időpontjáig - 2004. december 31-ig 11 %-os kamattal számolva - 1.654.641 forintot, - 2005. január 1-től 2005. május 20-ig 9,5 %-os kamattal számolva - 240.773 forintot tett ki, melyből levonásba helyezte az alperes elismert számlakövetelését, 6.839.703 forintot.

A keresetében arra hivatkozott, hogy a 2002. július 12-én kötött adásvételi szerződés alapján az alperes részéről jogellenesen betakarított termény tulajdonosa volt, ezt igazolja a birtokvédelmi perben hozott első és másodfokú bírósági határozat. Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a jogalap és az összecszerűség bizonyíthatlanságára hivatkozva. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy a perbeli 128,2423 ha napraforgó tulajdonosa volt; ezt az általa hivatkozott bírósági ítéletek nem támasztják alá, tekintve, hogy azon perek tárgya birtokvédelem és birtoksértés megállapítása volt, a tulajdonjog kérdése elbírálást nem nyerhetett, a más perben hozott ítélet indokolása a bíróságot nem köti.

A felperesi tulajdonjogot nem igazolja a 2002. július 12-i adásvételi szerződés sem; a Ptk. 452. § (3) bekezdése szerint kizárólagosan a bejegyzett földhaszonbérő jogosult a területen lévő terményről adásvétel keretében rendelkezni, a 2002. június 28-i földhasználati lapok tanúsága szerint az adásvétellel érintett ingatlanok közül a galgagutai 03/2, 023, 028/1, 0128/19, 0147 és a nógrádkövesdi 0113/1 hrsz.-ú 2002. február 15-től 2007. február 15-ig a Kft. földhasználatában volt. Erre

tekintettel az adásvételi szerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint jogszabályba ütközés okán semmis. Hivatkozott az adásvételi szerződés uzsorás jellegére is a Ptk. 202. §-a alapján, ennek körében kérte figyelembe venni az indokolatlanul alacsony összegben megállapított vételárat, valamint a Kft. ügyvezetője által írt felmondást, továbbá a felperessel folytatott levelezést.

Álláspontja szerint a semmisséget a Ptk. 227. § (2) bekezdése alapján megalapozza 2002. május 18-i – az adásvételi szerződés keltét megelőző –, ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba foglalt nyilatkozata, amelyben elismeri, hogy a haszonbérlete alatt álló földterület mezei leltára a Kft.-t illeti.

Hivatkozott arra is, hogy a kárigény érvényesítésének perjogi akadálya az, hogy az elválással a napraforgó végrehajtási eljárás alá került, a végrehajtást kérő az alperes volt, így a felperes a terménnyel kapcsolatos igényét a Pp. 371. § (1) bekezdése alapján végrehajtási igényperben lett volna jogosult érvényesíteni.

Vitatta a követelésösszecszerűségét is, a lefolytatott igazságügyi szakértői bizonyítás eredményét, álláspontja szerint megalapozott szakvéleményhez

szükség lett volna a per anyagává tenni a bírósági végrehajtó előtt folyamatban volt/2002. számú végrehajtási ügy iratait. Továbbá vizsgálandó, hogy a felperes ténylegesen és tételesen a saját betakarítása során mennyi napraforgót szállított el.

Az elsőfokú bíróság 2010. január 18. napján kelt/2007/50. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.616.542 forintot, ennek 2005. május 21-től a kifizetésig járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatát, valamint 131.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat, 262.300 forint szakértői költséget, valamint az államnak külön felhívásra 97.080 forint le nem rótt eljárási illetéket; megállapította, hogy az ezt meghaladó eljárási illetéket az állam, a felek felmerült egyéb költségeiket saját maguk kötelesek viselni.

Ítélete indokolásában kifejtette, a Városi Bíróság a Bíróság/2003/3. számú ítéletével helybenhagyott/2002/16. számú ítéletében – a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján – tényként állapította meg, hogy az alperes által learatott termés jogszerű tulajdonosa a perbeli adásvételi szerződésben meghatározott területek vonatkozásában a felperes, aki 2002. július 12-én birtokba lépett. Álláspontja szerint mindezekre figyelemmel a felperes kárigénye a Ptk. 339. § (1), (2) bekezdése alapján megalapozott; ugyanakkor jogszerű az alperes felperes által nem vitatott számlakövetelése, melyet a felperes követelésébe a Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján a számlák fizetési határidejéig beszámította. A beszámítás erejéig a felperes követelése megszűnt, így a különbözeti tőkeösszegre és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melynek alapján a Fővárosi Ítéltábla/2010/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára utasította.

Az új eljárásban a felperes megismételte a korábbi kereseti kérelmét, továbbra is azt állította, hogy a felperes jogosult volt a földterület használatára, amit a földhasználati-lap tartalmaz.

A per tárgyát képező terület egy nagy földterület, és ugyanarra a területre a felperesnek és az alperesnek is volt földhasználati jogosultsága egy időben.

A felperes földhasználati jogosultsága következtében jogosult volt a termés betakarítására, ebből következően jogellenes volt az alperes azon cselekménye, amikor tilos önhatalommal learatta a termést azokról a területekről is, amelyek tekintetében a betakarítás joga a felperest illette meg.

Hivatkozott arra, hogy alperes csak a Kft.-vel állt jogviszonyban, így nem szerezhette meg több jogot, mint amivel az rendelkezett. A felperes és közötti szerződéskötés időpontjában az eladó szavatolta a rendelkezés jogát a lábon-álló termés tekintetében. Közokiratokkal is bizonyította annak tényét, hogy ő minősül földhasználónak.

Az alperes nem győződött meg a Kft. nyilatkozatainak valóságtartalmáról a földhasználati jogosultság tekintetében akkor, amikor szerződött a céggel.

Alperes is megismételte a korábbi álláspontját és arra hivatkozott, hogy a Ptk. 339. §. szerinti körülmények bizonyítása a felperest terheli, ennek nem tett eleget, bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

A felperes kártérítési követelését vitatta, mivel nem bizonyította az alperesi magatartás jogellenességét, a bekövetkezett kárt és az okozati összefüggést sem. Vitatta, hogy a felperes a termés tulajdonjogát megszerezte volna, az adásvételi szerződésben foglalt nyilatkozat által a termés birtokába lépett volna. Hivatkozott rá, hogy az alperes 2002. június 12-én az adós Kft.-hez intézett egyoldalú nyilatkozatával a Ptk. 375. §. (1) bekezdése szerint megvásárolta a termeltetés és finanszírozási szerződés mellékletében felsorolt helyrajzi-számú területeken lábon-álló napraforgó terményt.

Az alperes az opciós joga bejelentésével egyidejűleg birtokba vette a területet, és őrzéséről, védelméről gondoskodott. Külön szerződést kötött a napraforgó betakarítására.

Hivatkozott arra, hogy ez az átadás megfelel a Ptk. 117. §. (2) bekezdésében foglaltaknak, mivel az adott terület a lábon-álló terméssel együtt a tulajdon jog megszerzőjének hatalmába került.

Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 2002. évi 28. számú eseti döntésére is. A felperes sosem lépett a láb-on-álló napraforgó területek birtokába, így nem vált tulajdonosává sem. Ismételten hivatkozott arra, hogy alperes 2002. július 12-én 300 hektár területre 2002. április hó 9-én megkötött termeltetési szerződéses biztosíték alapján opciót jelentett be a termény egyoldalú megvásárlására, és 2002. július hó 30-án a Kft.-vel mezőgazdasági szolgáltatási szerződést kötött a termény betakarítására. Az aratás időpontjában, így az alperes a területnek a jogos birtokosa volt.

Fenntartotta azon korábbi álláspontját is, hogy a felperes és között megkötött adásvételi szerződés semmis, vitatta a felperesnek a vételár tekintetében azon előadását, hogy a 2.000.000,-Ft-on felül ő fizette földterületek hasznobérét. Felperes nem bizonyította, hogy kinek, mely terület után mikor, mennyi hasznobért fizetett, mely területeken végzett reglonozást, az mennyibe került, az általa kb. 35 hektár területről mennyi napraforgót aratott le.

Hivatkozott a-tól származó 2002. augusztus 15-i levélre, melyben a felperessel kötött megállapodást felmondta.

A bíróság a felek nyilatkozatai, a becsatolt iratok alapján megállapította, hogy a felperes kereseti követelése megalapozatlan.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 164. §. (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a-en 2002. július 12-én kötött adásvételi szerződés alapján összesen 200.1917 m² területű szántóföldön láb-on-álló termés az ő tulajdonát képezi.

A felperes a napraforgó terménynek a tulajdon jogát az adásvételi szerződéssel és annak mellékletét képező földhasznobérletek földhasználati lapjával, valamint a Városi Bíróság/2002/16. sz. jogerős ítéletével, -melyet a birtokháborítás ügyében hozott- nem bizonyította.

A termőföldről szóló 1994. évi LV. tv. 25/A. §. (1) bekezdés, -mely a felperes és között létrejött adásvételi szerződés időpontjában hatályos volt,- azt mondta ki, hogy a földhivatal az illetékesség területéhez tartozó termőföldekről, belterületi földek használatáról önálló nyilvántartást vezet, amelynek alapja a közhiteles ingatlan nyilvántartás. A földhasználati nyilvántartás tartalmazza a földrészletek ingatlan nyilvántartás szerinti helyrajzi számát, részleteit, hektárban a terület nagyságát, aranykoronában a termőföld értékét, a földrészlet (al-részlet), vagy földrészletek használójának nevét (cég nevét), lakcímét (székhelyét, telephelyét),

magánszemély földhasználó természetes személyazonosító adatait, a használat jogcímét, határozott időre kötött szerződés esetén a használat időtartamát. A földhasználati nyilvántartás csak a földhasználó ezen adatait tartja nyilván, de azt nem igazolja, hogy a földterületen lévő termény kinek a tulajdona.

A peres felek által becsatolt földhasználati lapok csak a földterület használatát igazolják, azt azonban nem, hogy a földterületen milyen termény volt termelve. A földhasználati lapokból megállapíthatóan pld. a galgagutai 03/2. hrsz.-ú külterületen, a galgagutai 023. hrsz.-ú területen-nek és a Kft.-nek is volt földhasználati jogosultsága. A felperes ígérte, de nem csatolta be az egyes ingatlanok tulajdoni lapját, abból lehetett volna megállapítani, hogy az egész terület milyen nagyságú, de önmagában a földhasználati lapok azt nem igazolják, hogy azon a területen milyen termény volt ültetve. A felperes tehát ténylegesen nem igazolta, hogy a-en 2002. június 12-én megkötött adásvételi szerződés mellékletében szereplő kimutatásban felsorolt 200.1917 m² területű szántóföldön ténylegesen mennyi területen volt napraforgó és mennyin lucerna. Ezt csak bementa, ezt maga a földhasználati lap sem tanúsítja.

A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. 117. §. (1) bekezdése szerint átruházással -ha a törvény kivételt nem tesz- csak a dolog tulajdonosától lehet a tulajdonjogot megszerezni. A (2) bekezdés kimondja, a tulajdonjog megszerzéséhez az átruházásra irányuló szerződésen, vagy más jogcímen felül a dolog átadása is szükséges. Az átadás a dolog tényleges birtokba adásával, vagy más olyan módon mehet végbe, amely kétségtelenné teszi, hogy a dolog az átruházó hatalmából a tulajdonjog megszerzőjének hatalmába került.

Az adásvételi szerződés időpontjában a terménynek nem volt a tulajdonosa, mivel 2002. május 18-án a Kft. értékesítésével összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy a Tsz vagyonának megvásárlásával egyidejűleg környező földterületeket is haszonbérbe vett a Kft. nevében, továbbá 300 hektárnyi földterületet a saját nevében a bérelhető földek maximuma miatt, és ezen földterületek mezei leltára nem őt illeti, hanem a Kft.-t, mivel a haszonbérlet földekbe a Kft. vetőmagját vetette el, s annak a növényvőszereit, felszereléseit használta a terület megműveléséhez. Ezzel a nyilatkozatával a saját vagyonáról lemondott a Kft. javára és úgy nyilatkozott, hogy nem őt mint magánszemélyt, hanem a Kft.-t illeti meg. Tehát az adásvétel időpontjában már nem őt illette meg ez a termény, tehát azt el sem adhatta.

Ezen túlmenően a termény birtokába sem lépett a felperes, mivel nem tulajdonostól nem lehet lábon álló terményt megvásárolni.

A betakarításkor 2002. szeptember 12-13 körül már ismert volt a felperes előtt

is, hogy az alperesnek ugyanarra a terményre van tulajdonjoga. Az alperes azzal, hogy a napraforgót learatta, ő került dolog birtokába.

A felperes kártérítés iránt indította meg keresetét. A Ptk. 339. §. (1) bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

A bíróság álláspontja szerint az alperes magatartása az általa finanszírozott és előlegezett napforgó termés learatásában nem jogellenes. Az alperes 2002. április 9. napján termeltetési szerződést kötött a Kft.-vel 900 tonna ipari napraforgónak a megtermelése iránt, 645 hektárra lett szerződve. A termeltetést az alperes finanszírozta 31.014.934,-Ft hitellel. A megtermelt terményre ingó jelzálog szerződést is kötött az alperes 2002 szeptember 2-án. Mindezek figyelembevételével a cselekménye, hogy a területről a terményt learatta nem minősül jogellenesnek. A birtokháborítás kérdésében a Városi Bíróság hozott döntést a földhasználati lapok alapján, de a területen lévő termény tulajdonát nem vizsgálta.

A felperes nem bizonyította, hogy kár érte. Az adásvételi szerződésben megjelölt 2.000.000,-Ft vételáron felül azt is vizsgálni kellett volna, hogy a terület művelésével, vetésével kapcsolatos költségeket ki fizette, ezek milyen összeget tettek ki, a felperes a területről mennyi napraforgót és mennyi lucernát takarított be. Mindezek összevetése után a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy kára a szerződésben megjelölt, általa kifizetett 2.000.000,-Ft-ot meghaladta. A felperes nem bizonyította, hogy kára keletkezett, és mennyi volt a kár összege. Erre nem elégséges az, hogy a területről az alperes milyen mennyiségű és értékű napraforgót takarított be, mert ehhez a termeltetési költségeket is figyelembe kell venni.

A bíróság nem vizsgálta a felperes és között létrejött adásvételi szerződés semmisségét, mivel egyik fél sem vonta perbe-et az adásvételi szerződést kötő másik felet, továbbá a felperes a semmisségi okot sem jelölte meg, erre vonatkozóan bizonyítást sem ajánlott fel.

Az alperes viszontkeresete alapján a bíróság kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.839.703,-Ft számlatartozást és ezen összegnek 2005. október hó 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát, valamint 7 %-os késedelmi kamatot.

A felperes az alperestől 2005. április 13-án növényvédőszeret rendelt meg, melyeket kétszerre 2005 április 21-én és 27-én átvett. A növényvédő-szerek ellenértékéről a M05-00076 sorszámú 2005. május 12-i fizetési határidejű 3.734.703,-

Ft összegű és a 2005. április 27-én átadott árú ellenértékéről 3.105.000,-Ft-ról kiállított M05-00086 sorszámú 2005. május 24-i fizetési határidejű számlát állított ki.

A számlákat a felperes befogadta, azokat nem fizette ki, hanem ezen alperesi igényeket beszámította Bíróság előtt folyó alperessel szembeni kártérítés jogcímén fennálló 7.593.707,-Ft-os követelésébe, melyet az alperessel 2005. május 17-i 20-i levelében közölt. Ezzel a Ptk. 214. §. (1) bekezdése alapján a levelekben írt összegű tartozását elismerte, így annak megfizetésére köteles.

A bíróság kötelezte a felperest, hogy a számlákban általa elismert tartozást és a Ptk. 301/A. §. (1) és (2) bekezdése alapján a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal és 7 %-kos késedelmi kamattal együtt fizesse meg.

A bíróság kötelezte a peresztes felperest, hogy az állam külön felhívására fizessen meg 7.593.707,-Ft-os kártérítés iránti keresete, az alperes 6.839.703,-Ft-os számlatartozása ügyében összesen 14.433.410,-Ft figyelembevételével a 866.000,-Ft le nem rótt kereseti illetéket, 900.000,-Ft jogorvoslati illetéket, valamint az alperes részére 800.000,-Ft ügyvédi munkadíjat a Pp. 78. §-a alapján.

Az ítélet elleni fellebbezési lehetőség a Pp. 233. §. (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2011. év május hó 5. napján

Dr. Percze Ágnes s.k.,
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó